C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-865/2025 Judecătoria Soroca, sediul Central
1-25145902-03-1r-18112025 Judecător: Tocaiuc Ghenadie

D E C I Z I E
În Numele Legii

24 februarie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curţii de Apel Nord

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul: Ion Talpa
Judecători: Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

a judecat, în ordine de recurs, recursul procurorului în Procuratura Soroca, oficiul Principal, Serghei Cebotari declarat împotriva ***sentinţei Judecătoriei Soroca, sediul Central din 22 octombrie 2025***, în cauza penală privind condamnarea lui:

Romaniuc Roxan *****, născut la *****, c/p *****, originar și domiciliat în *****, studii gimnaziale, supus militar, necăsătorit, nu are persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod Penal ;

Cauza s-a examinat în conformitate cu prevederile art. 364[1] Cod de Procedură penală şi s-a aflat în procedură de examinare:

În instanța de fond: 15.10.2025-22.10.2025;

În instanța de recurs: 18.11.2025-24.02.2026.

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursurilor Colegiul penal,

CONSTATĂ:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 22 octombrie 2025, Romaniuc Roxan a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364^1 Cod de procedură penală, coroborat cu art. 80^1 alin. (1) și art. 70 alin. (3) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de 3 (trei) ani 9 (nouă) luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal s-a suspendat condiționat pedeapsa cu închisoarea aplicată lui Romaniuc Roxan fixându-i un termen de probă de 2 (doi) ani şi să nu execute această pedeapsă, dacă în termenul de probă nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi prin comportare exemplară va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art. 90 alin. (6) Cod penal, s-a obligat Romaniuc Roxan să îndeplinească următoarele:

a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;

b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;

g) să participe la programe probaționale.

Controlul asupra comportării lui Romaniuc Roxan în termenul de probă s-a pus în seama Biroului de Probaţiune Soroca de pe lîngă Ministerul Justiţiei al RM.

S-a informat Romaniuc Roxan despre obligaţia de a se prezenta în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti la Biroul de Probaţiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul său, în vederea executării pedepsei aplicate prin prezenta sentinţă.

S-a încasat de la Romaniuc Roxan în contul Statului cheltuielile judiciare cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea Expertizelor judiciare în sumă de 640 (șase sute patruzeci) lei.

Corpul delict: o masă metalică de care s-a lovit cu capul ***** (f.d. 14-15), restituită părții vătămate, după intrarea sentinței în vigoare, a o lăsa în posesia proprietarului - *****

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță, *în fapt,* a constatat că, Romaniuc Roxan la 25 iulie 2025, în jurul orelor 22:30, în timp ce se afla în gospodăria cet. *****, situată în *****, în urma unui conflict, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, intenționat i-a aplicat o lovitură cu pumnul in regiunea feței cet. *****, în rezultatul căruia fapt ultimul a căzut la sol, lovindu-se în regiunea capului de masa din apropiere, cauzându-i dureri fizice și leziuni corporale.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202529D0279 din 19.08.2025, la examinarea medico-legală a documentelor medicale a cet. ***** s-a depistat, trauma cranio-cerebrală acută deschisă, contuzie cerebrală, fractura cominutivă

parietală dreapta cu înfundare, osoasa in lobul occipital drept (adâncime aproximativ 15mm), pneumocefalee intracerebrala localizată, edem cerebral perilezional pronunțat temporo-parieto-occipital drept, care s-a produs prin acțiunea traumatica a unui obiect contondent prin mecanism de lovire, posibil in perioada de timp indicata, condiționează pericol pentru viată, și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Astfel, Romaniuc Roxan prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) din Codul penal, pe semnele: *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață.*

Solicitările recurentului:

Sentința instanței de fond a fost atacată cu recurs de către procurorul în Procuratura Soroca oficiul Principal, Serghei Cebotari solicitând admiterea recursului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Soroca sediul central din 22 octombrie 2025, în latura individualizării pedepsei și rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit căreia la stabilirea pedepsei în privința inculpatului să fie aplicate şi prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal. Celelalte dispoziții ale sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 22 octombrie 2025 de menținut fără modificări.

În susținerea celor solicitate, procurorul a declarat faptul că, instanța de judecată a stabilit just circumstanțele cauzei în cadrul căruia a constatat vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate de către acuzator, însă în mod eronat, la aplicarea pedepsei inculpatului Romaniuc Roxan nu a luat în considerație existența circumstanței excepționale prevăzute la art. 79 alin. (1) Cod penal, şi anume faptul comiterii infracțiunii în perioada de minorat, prin urmare a fost încălcat principiul individualizării răspunderii penale şi a pedepsei penale.

Or, invocă procurorul că, în cazul stabilirii şi aplicării minoratului ca circumstanță excepțională luând în considerație limita de pedeapsă prevăzută de legiuitor la art. 151 alin. (1) Cod penal, unde este prevăzut ca pedeapsă închisoare pe un termen de la 5 la 10 ani, urma a fi aplicată inculpatului Romanic Roxan o pedeapsă în baza acestei Legi în coroborare cu prevederile art. 70 alin. (3), 79 alin. (1) şi art. 80^1 Cod penal.

Suplimentar consideră oportun de menționat, că instanța de fond a utilizat în raport cu inculpatul Romaniuc Roxan termenul de probă, care este un termen specific doar militarului, însă potrivit datelor de anchetă precum şi circumstanțelor cazului, nu s-a stabilit legătura ultimului cu statutul de militar.

Astfel, instanța de fond la aplicarea art. 90 Cod penal în privința inculpatului Romaniuc Roxan urma să facă referire în sentința de condamnare la perioada de probațiune şi nu la termenul de probă, care este o noțiune utilizată în raport cu militarii.

Consideră că instanța de fond nu a analizat multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanțele menționate supra, care au o importantă esențială pentru stabilirea mărimii pedepsei inculpatului Romaniuc Roxan.

Astfel în lumina celor expuse mai sus, conchide că corectarea inculpatului Romaniuc Roxan este posibilă şi prin aplicarea unei pedepse sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea prevăzută la art. 151 alin. (1) Cod Penal de comiterea căruia ultimul a fost recunoscut vinovat și condamnat, având în vederea existența circumstanței excepționale - minoratul, cu aplicarea unei perioade de probațiune potrivit art. 90 Cod penal.

Acte de procedură:

În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței:

***Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, ținând cont aspectele de fapt și drept, Colegiul Penal ajunge la concluzia că, recursul depus este fondat și urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței recurate în latura individualizării pedepsei penale și a modului de executare a acesteia și pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente*:**

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, *sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.*

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

Iar, conform art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, şi ia una din următoarele soluții: *rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului*.

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364[1] Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin. (3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-i pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța de fond, în corespundere cu art. 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară a admis cererile pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpaților potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Astfel, la faza de judecare în fond a cauzei, inculpatul Romaniuc Roxan a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Romaniuc Roxan în baza dispozițiilor art. 151 alin. (1) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care, în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art. 384, 389 și 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpați și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpaților, apreciind-o ca fiind legală,

adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului recursului înaintat, rezultă că partea acuzării este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința contestată *în latura individualizării pedepsei* considerând oportun aplicarea acestuia la pedeapsa penală prevederile art. 79 Cod penal.

Nici partea apărării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpaților, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se va expune doar în partea individualizării pedepsei și a modului de executare a acesteia aplicate inculpatului Romaniuc Roxan.

În acest sens, reieșind din limitele recursului înaintat, Colegiul penal verificând legalitatea individualizării pedepsei penale aplicate în privința inculpatului constată prezența erorii de drept prevăzute la art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege **sau greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal**.

În fortificarea soluției date, Colegiul penal constată că instanța de fond la individualizarea pedepsei penale ce urma a-i fi stabilită inculpatului Romaniuc Roxan pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 79 Cod penal, la care în esență a și obiectat în mod suficient de clar procurorul și anume asupra necoerentei stabilirii pedepsei penale celui din urmă în condițiile în care la data comiterii faptei penale nu avea îndeplinită vârsta majoratului, considerând totodată pasibil aplicarea unei pedepsei penale sub limita minimă.

În situația dictată și ținând cont de procedura de derulare a examinării cauzei ce are drept scop repararea erorilor omise în primul grad de jurisdicție, Colegiul penal ține a trece în revistă că potrivit prevederile art. 384 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală, coroborate cu cele ale art. 385 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, indică la faptul că la adoptarea hotărârii instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire individualizarea pedepsei, prin prisma confirmării/infirmării existenței circumstanțelor care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, or, numai în aceste condiții actul judecătoresc va putea fi considerat legal, întemeiat şi motivat.

În continuare, instanța de recurs statuează că prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea pedepsei, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

În conformitate cu acestea, pedeapsa aplicată persoanei vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Reieșind din prevederile legale se menționează că, legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale şi a pedepsei penale, luându-se în considerare caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, caracterul prejudiciului și mărimea daunei cauzate, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei lui (art. 75 Cod penal).

Așadar, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea atât a unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul, cât și a modului de executare a acesteia, instanța de judecată fiind singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal constată că instanța de fond a concluzionat că în privința lui Romaniuc Roxan pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, prin aplicarea efectelor prevăzute la art. 70 alin. (3), art. 80^1 Cod penal i-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 9 (nouă) luni, însă este de evidențiat că la stabilirea acesteia instanță nu a luat în considerație faptul că, la data comiterii faptei prejudiciabile inculpatul Romaniuc Roxan era minor, *adică nu avea împlinită vârsta de 18 ani*.

Prin urmare, Colegiul penal ajunge la concluzia viabilă de a admite cererea de recurs depusă de procurorul în Procuratura Soroca, oficiul Principal, Serghei Cebotari, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi soluții în latura individualizării pedepsei penale, or instanța de fond la numirea acesteia în mod eronat nu a stabilit incidența, în speță a mecanismului juridic a prevederilor art. 79 Cod penal în condițiile în care ***minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională.***

La caz, Colegiul penal reține că la stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei Colegiul penal ia în considerație că, inculpatul minor Romaniuc Roxan a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu închisoare de la 5 la 10 ani.

Potrivit alin. (4) art. 16 Cod penal, infracţiunea comisă de către inculpatul Romaniuc Roxan este calificată ca fiind gravă.

De rând cu acest fapt, la stabilirea categoriei pedepsei, instanţa de recurs ia în consideraţie că, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanţa de judecată ţine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În acest sens Colegiul penal reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echitaţii sociale, adică adrepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, Colegiul penal indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, *practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit*.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Astfel, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei instanța de recurs ia în consideraţie faptul că inculpatul Romaniuc Roxan a contribuit la descoperirea infracţiunii prin recunoaşterea deplină a vinovăţiei, se căieşte de cele comise.

În calitate de circumstanțe atenuante, conform art. 76 din Codul penal, constituie *recunoașterea vinovăției*.

În conformitate cu prevederile art. 77 din Codul penal, *circumstanțe agravante nu au fost stabilite.*

Aderent, Colegiul penal ține a menționa că, potrivit prevederilor art. 70 alin.(3) Cod penal, *la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, **la data săvîrşirii infracţiunii, nu a atins vîrsta de 18 ani**, termenul închisorii se stabileşte **din maximul pedepsei**, prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvîrşită, **reduse la jumătate**.*

De rând cu acest fapt, analizând materialele dosarului instanța de recurs atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală, iar potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta **beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă** prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare*.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal reține că inculpatul Romaniuc Roxan a săvârșit infracțiunea în timpul minoratului, iar această circumstanță constituie ***per se*** o circumstanță excepțională, suficientă pentru aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

Implicit, la stabilirea mărimii pedepsei instanța de recurs va lua în considerație prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal, potrivit căruia**: ținând cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei**, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, **instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă *sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă,*** sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu

aplice pedeapsa complementară obligatorie. ***Minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională***...

La caz, Colegiul penal notează că Romaniuc Roxan a săvârșit infracțiunea în timpul minoratului, iar aceasta prin prisma dispozițiilor art. 79 alin. (1) Cod penal reprezintă o circumstanță excepțională, ce permite instanței de judecată de a-i aplica inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare sub limita minimă prevăzută la sancțiunea art. 151 alin. (1) Cod penal.

În acest sens, Colegiul penal conchide că, stabilirea pedepsei sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă prin aplicarea art. 79 Cod penal, se admite numai luând în consideraţie personalitatea vinovatului în cazul existenţei circumstanţelor excepţionale legate de scopul, motivele, rolul vinovatului şi comportamentul acestuia pînă la săvîrşirea infracţiunii, în timpul şi după săvîrşirea infracţiunii.

De asemenea instanța de recurs reține că, din prevederile art. 79 Cod penal, rezultă că mecanismul influenței circumstanțelor atenuante şi agravante asupra pedepsei penale se exprimă prin influența lor asupra gradului prejudiciabil al infracțiunii şi/sau asupra pericolului social al persoanei vinovatului, precum şi prin efectele pe care aceste circumstanțe le au la stabilirea pedepsei.

Astfel, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv doar circumstanțe atenuante ca în speță, acest fapt conduce la faptul că mărimea pedepsei stabilite trebuie să fie mai aproape de limita minimă prevăzută pentru pedeapsa respectivă de sancțiunea normei Părții Speciale a Codului penal și invers, în cazul în care într-o cauză penală sunt prezente exclusiv circumstanțe agravante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele atenuante, atunci mărimea pedepsei stabilite trebuie să fie mai aproape de limita maximă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei Părții Speciale a Codului penal.

Prin urmare, Colegiul penal constată că în speță sunt prezente atât circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod pena cum ar fi: *recunoaşterea vinovăţiei;* cât și circumstanța excepțională: *săvârşirea unei infracţiuni în timpul minoratului*, astfel aceste circumstnațe îndreptățesc în mod evident aplicarea față de inculpat a unei pedepse ***sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea comisă***, fiind astfel aplicabile prevederile art. 79 Cod penal, or instanța de recurs ținând cont de principiul umanismului ajunge la concluzia de a-i acorda o șansă inculpatului Romaniuc Roxan de a se corecta, de a conștientiza și aprecia consecințele comiterii de către el a faptei ilicite.

Cu toate acestea, aplicarea pedepsei sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea prevăzută la art. 151 alin. (1) Cod penal, nu atrage după sine liberarea inculpatului de la răspunderea penală.

În circumstanțele enunțate supra, instanţa de recurs ajunge la concluzia de a aplica în privinţa inculpatului Romaniuc Roxan prevederile art. 79 alin. (1) Cod

penal, stabilindu-i o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de sancțiunea normei incriminate, însă în conformitate prevederile art. 70 alin. (2) Cod penal, potrivit căreia, *închisoarea se stabileşte pe un termen de la 3 luni la 20 de ani.*

Astfel la caz, instanța de recurs menționează, că inculpatul Romaniuc Roxan, la momentul comiterii infracțiunii (25 iulie 2025) avea vârsta de până la 18 ani, iar potrivit prevederilor art.70 alin. (3) Cod penal pedeapsa maximă sub formă de închisoare, în cazul dat, pentru infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal va constitui 5 (cinci) ani închisoare.

Dat fiind faptul, că cauza a fost examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art. 364^1 Cod de procedură penală, instanța de recurs la aplicarea pedepsei va opera cu limitele noi stabilite a pedepsei prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, după cum urmează: pedeapsa cu închisoare, ținând cont de prevedere art.70 alin.(3), art. 80^1 Cod penal, fiind una fixă de 3 (trei) ani și 9 (nouă) luni închisoare.

În pofida acestui fapt și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, aplicându-se în dosar efectele alin. (1) art. 80^1 Cod penal și prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța de recurs consideră că pedeapsa lui Romaniuc Roxan pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, ***prin prisma art. 79 Cod penal***, urmează să fie stabilită sub limita minimă prevăzută de legea penală pentru infracţiunea comisă și anume sub formă de *închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.*

În consecință, Colegiul penal opinează că eroarea admisă de instanța de judecată poate fi reparată de către instanța de recurs în prezenta procedură, or potrivit art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: *admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri*, **dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului**.

Prin urmare, Colegiul penal notează că prin corectarea erorii comise de prima instanță la individualizarea pedepsei penale în procedura recursului nu este agravată situația inculpatului Romaniuc Roxan, ba din contra, fiind una în atenuarea acesteia în condițiile în care prevederile art. 79 Cod penal sunt indispensabile prezentei cauze.

În continuare, Colegiul penal ține a menționa faptul că reieșind din conținutul cererii de recurs, partea acuzării și-a manifestat dezacordul cu soluția adoptată de prima instanță inclusiv în partea modului de executare a acesteia prin prisma art. 90 Cod penal, în special prin instituirea eronată a ***termenului de probă*** ce se constată a fi contrar prevederilor art. 89 alin. (3) Cod penal, potrivit căreia,

persoanelor liberate de pedeapsa penală li se aplică probaţiunea, *iar militarilor – termenul de probă*.

Prin urmare, Colegiul penal constată că acestă eroare comisă în primul set de procedură urmează de asemenea a fi reparată în cadrul căi ordinare de atac – recursul, or, la capitolul dat, procurorul just a menționat că, instanța de fond a utilizat în raport cu inculpatul Romaniuc Roxan termenul de probă, care este un termen specific doar militarilor, însă potrivit datelor de anchetă precum şi circumstanțelor cazului, nu s-a stabilit legătura ultimului cu statutul de militar, fapt pentru ce instanța de recurs va rejudeca cauza potrivit modului stabilit pentru prima instanță și în această parte, reieșind din următoarele aspecte:

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal*, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.*

Din considerentele menționate instanța de recurs consideră că, aplicarea pedepsei sub formă de închisoare în împrejurările ce caracterizează fapta comisă de inculpați, poziția expusă de acuzatorul de stat în cadrul primului set de proceduri prin care a solicitat aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, vîrsta minoratului în care a comis fapta infracțională de către inculpatul Romaniuc Roxan de pînă la 18 ani, *anterior ne judecat*, a-r înrăutăți considerabil situația acestuia în vederea generării unor consecințe capabile de a afecta și desconsidera factorul uman, făcând inechitabilă pedeapsa penală cu executare reală.

Raportând prevederile normei enunţate şi având în vedere atitudinea inculpatului Romaniuc Roxan în cursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaştere a faptei comise, inclusiv contribuirea activă la descoperirea ei, lipsa circumstanțelor agravante, anterior nejudecat, a comis fapta penală în timpul minoratului, permit instanței de recurs de a decide că aplicabilitatea în prezenta speță a prevederilor art.90 Cod penal, ce va fi una echitabilă, or prin adoptarea dispoziției alin. (2) art. 4 Cod penal, legiuitorul RM a statuat faptul că „*legea*

penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului” .

Pentru aceasta, instanţa de recurs ajunge la concluzia de a oferi o sansă inculpatului Romaniuc Roxan pentru a se corija și a conștientiza cele comise, întrucât scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea acesteia, de aceia în opinia instanței situația din speță îndeplinește condiţiile prevăzute de art. 90 Cod penal.

În baza acestor prevederi legale, instanţa de recurs urmează să dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate față de inculpatul Romaniuc Roxan fixând pentru el perioadă de probațiune pe o durată de 2 (doi) ani, şi nu va fi executată dacă, inculpatul Romaniuc Roxan în termenul de probațiune fixat, nu va comite o nouă infracţiune şi, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăţi încrederea acordată.

Instanța de recurs consideră că, individualizarea și modul de executare a acesteia este proporțională faptei comise de către inculpatul Romaniuc Roxan echitabilă și pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, or oferirea unui termen de probațiune celui din urmă va avea drept scop garantarea unei șanse asupra convingerii lui privind respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte pasibile de răspundere penală.

Sintetizând circumstanțele reliefate, suprapuse la textele de lege enunțate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a admite recursul procurorului în Procuratura Soroca oficiul Principal Serghei Cebotari declarate împotriva sentinței Judecătoriei Soroca sediul Central din 22 octombrie 2025, cu casarea parțială a sentinței menționate în latura individualizării pedepsei penale și a modului de executare a acesteia și pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în sensul descris supra, iar în rest dispozițiile sentinței urmează a fi menținute fără modificări.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art.art. 70 alin. (3), 79 alin. (1) și 80^1 Cod penal, art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul procurorului în Procuratura Soroca, oficiul Principal, Serghei Cebotari declarat împotriva ***sentinţei Judecătoriei Soroca, sediul Central din 22 octombrie 2025*** în cauza lui **Romaniuc Roxan**, se admite, cu casarea parțială a sentinței menționate în latura individualizării pedepsei penale și modului de executare a acesteia și pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui **Romaniuc Roxan** recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii aplicată faţă de Romaniuc Roxan se suspendă condiționat pentru o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

În rest dispozițiile sentinței instanței de fond în latura cheltuielilor judiciare și corpurilor delicte se mențin fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de complet,
Judecător **Judecător** **Judecător**